

RUHUMUZUN XƏZAN GÜLLƏRİ

Əli Rza XƏLƏFLİ

Əvvəlcə başlıq "Ruhumuzun xəzan günləri" yazmaq istədim. Amma şair Rafiq Musanın şeirinin ovqatı mənə "gülərləri" yox, "gülləri" təssüratı boxş etdi. Elə buna görə də gülərləndən çox, güllər ovqatı üstündə kökləndim, əlbəttə, söz gülləri.

Məktub söz-söz, misra-misra dilimdən çözüldükən qəlibim aram oldu. Bir növ sakitləşdim. Rafiq Musanın ünvanına deyəcəyim budur:

Rafiq, soni öpürəm...

Oxudum "Dəli xəzan" şeirini...

Tanrı sözüne rəvac versin...

Heyrətimi misra-misra mənaların üstünə səpirməm... Duyğularımın rəngini özüm görürəm. Necess ki, bir payız səheriçələ, çəmənə baxırsan, qarşıdan gələn qarın, cəvənun fərqliyi varmayıb günsə arzulançı çıxaklıları görmüş kimi görürəm. Əlbəttə, bütün bunlar səhirin Xəzan obrazını canlandırmış gündən qaynaqlanır.

Sözlərin yenə misralanı:

Bir uşaq bağçadan ...

Yox, səhər elədim

Cöldən, çəməndən

Çıçək yığan kimi dördi

Vərlığından bir bir

dərib yüksəsan sözün içində.

Baxdin sətir-sətir sıralanın fikirlərin köçünə...

Qardaş, dəli xəzanalı işin olmasın. Bəli, mon belə istədim. Bəzən axına qarşı üzməyin ağlıdan kənar istəyin yoludur. Amma bu, o demək deyil ki, dəli xəzan soni qabağına qatib hara geldi aparsın və son də buna səbir, dözüm gömərərsən.

Rafiq Musa, əzizim, son bütün həyatın böyü sözüñü canlı əsgər kimi görmüsən. Qara yellərin qabağından duruş götirəcək və gələcək zamanlara salam aparacaq sözün gücüne inanmış:

Çalış qabağına çıxma,

Dəli olmagine baxma,

Hər kəsi yaxşı tanıyı...

Bilir ki,

Biz dərdimizin kimsəsəyi,

Dərdimizə siğının vaxtimizla dolanırıq...

Dərdimiz solmasın...

Biz kimik? sualına cavab vermek istəsek, sözümüz bizdən avval cavab verəcək. Buna əmin ola bilərsən. Həyatımızın, yaşamımızın döyeri sözdən keçir. Sonin həqiqi insan duyğularını söza getiron sənətinin inanırın ki, həle gələcəkdə də öyrənilər isteyənlər tapılacaq. Çünkü bütün zamanlardan hər bir insan öz hissiəti, duyğuları ilə tənəhadir. Hər kəs ruhundan, vərlığından keçənləri hansı sözde görə bilirse, o sözün doğma bilir.

Əslindən, Rafiq Musa küləyə üz tutub danışır:

Əl çək məndən, dəli xəzan!

Yarpağım yox, aparasan,

Ləçəyim yox, qoparasan...

Sənli-sənsiz, öz xoşuma

Gedirəm sonuncu qışma.

Sənli-sənsiz dünən məni

İltiracık ilim-ilim.

Məndən sənə pay düşməz,

Qoy öldüyüm yerdə ölüm.

Sair Rafiq Musaya esse məktub

Hər halda sözüm yenə Rafiq Musa ünvanlı xitablar-dan, müraciətlərdən keçir.
Rafiq Musa , sözün sözdür...
Hardan gəlir, necə gəlir bilirom ..
Söz deyil korun-korun yanın ocaqdan dörəlmış közdür...
Hələ qorlamağına bax,
Na deyim hərəmiz
Bir cüro külliñirik...
Sözümüz dərdin rəngində görənlər də elə bilir ki bəxtəverik, güllənlər.

Doğru yazardı:
*Gözüm göy üzünə dikili qaldı.
Əlim ətəyim tikili qaldı.
Boynum yol üzündə büküllü qaldı,
Dan yerim eləcə büküllü qaldı,
Na bəxtim dil açdı,
Nə sevgim gül açdı.
Mən anası ölmüş
Ucuz gəldim.*

Bir şair ömrünün yaştılardır bu misralar. Əslində bu külək bizi yaxşı tanıdır:

Rafiq Musa, dəli xəzan əsdi
Mənim də ürəyimi
Nazilmis saplaşığının üstündə silkələdi...
Məndən ötdü...
Sözünü dedim,
Tərs tərs baxıb getdi...
Yaza-yaza Rafiq Musa sözün ruhunun ovqatına bələcə kökləndi.

Neyin son demişdin, mən onu demək istəmirdim. Amma elə demədiyim, qalan duyğular də məndən bələcə keçdi. Özün yaxşı çıxmışın xəzan küləyinin axırına:

*Ucuz getdim dünyadan,
Son özünü ucuz eləmə.
Üzüyimin içincə baxsan,
İçin vərəmlə dolar.
Məndən uzaq dolan, dəli xəzan,
Qanım boynunda qalar.
Hə, ezzim. Elə mən də sözümü yemədim. Xəzan küləyinə olanı dedim.
Dedim ki, dünyanın işi belə qalmayaçaq...
Daha nə deyim... elə tərs baxmağından bildim...
Bildim ki, soninlə işi olmayıacaq...
Elə mənimlə də
Ancaq hələlik...*

Əli Rza Xələfli,

25.08.2024.

P.S. Rafiq Musanın şeiri 20.08.2024-cü ilin yazarıdır. Mən də tövəsüratımı 5 gün sonra yazdım. Görkəmli alim, filologiya elmləri doktoru, professor İsmayıllı Kazimov az keçməmiş rəy yazdı: "İki şair, iki şeir. Müqayisə etmək olur. Onca Rafiq Mirza düşüncəsilə tənəş olur. Sonra Əlirza Xələfli fikri tamamlayıcı xarakter daşıyır. Obekt xəzandır. Xəzan fərsin sözdür. Payızda yarpaqların tökülməsi; yarpaq tökülmə mövsümü. Bu sözün leksik monasıdır. Bu mona ilə işimiz yox!"

Hörmətli şairlərimiz xəzani məcəzi, metaforik mənada işlədəndə möcüza yaradı biliblər. Bəs, bu anlam nədir? Məncə, gənclik tərəvətinin getdiyi dənəm! Bu dənəm haqqında düşüncə hər iki şairin bəlkə də yeri

sikidir. Giley-güzər ondan ibarətdir ki, xəzan nə tez goldı. Xəzan üstümüzü nə tez kəsir. Arzu və istəklərimiz sərt dəsa dəyir, əngəllərlə, manələrlə qarşılışır, bizi yaşamağa, yeni fikirlərimizin çıxaklınməsinə stimul yaradı bilmir....

Xəzan yeli, özü də dəli xəzan arzuları qanad aqmaq istəyən insanları xəzəl döndürür. Saralış quru yarpaqlar özürlə, solur. Şeirlerdə xəzəl olmanın metaforik dərəki güclü asossiasiya yaradır. Vaxtsız dünyadan köçənlər də dəli xəzənin təsiri ilə ömrərlərin baharını dymadan gedirlər. Nə qoxdur, söz adamları. Beləliklə, ömrün baharı dəli xəzənin güdəzina gedir...

Burda iki şairin səsini eşidirik. Bəs xalqın yolu-na çevrilir. Əsil fikir adamının yoluna çevrilir. Xəzənə bağlı ifadələrin mənası sanki bir toxum kimi cürcür. Min qayğı, min dord... Ağırıq.

Rafiq Mirzə, Əlirza Xələfli, nə yaxşı ki, ömr yolu-nuz sizi tanıldı, sizin haqqınızda söz deyənlər tapıldı. Xalqın dərdindən təsirli yazımcı üçün onun dərdini, xəzən dərdini çəkməyi bacardı və o dərdi, məhz dəli təyinli xəzən dərdini ürəyinə köçürdüntə...". Bu qeydlərdən sonra İsmayıllı Rafiq Musaya xitabən bircə söz də yazıb: "Rafiq Musa, oxunmalı". Yəqin ki, "Rafiq Musa oxunmalı şairdir" demək istəyib.

Professor Həsən Bayramov da tövəsüratını yazıya götürüb: "Ulu tanrı hər ikinin də qələmlərinə sağlamıq versin. Yəsildərlərini yarım əsrdir ki, təmsil edirsiniz, dəyanətlə, ləyqətlə. Büt gələn il ali məktəbi bitirməməzin 50 illiyini qeyd etməyə hazırlaşırıq. Yaradıcılığınızla, sözünüzlə tədbirimizə əlavəliq qatacığınızna inanıraq".

Ehtiyatda olan polis zabiti, publisist İsmayıllı Hökimov yazır: "Rafiq Musa, sənин bu şeirin dəli xəzənə dəliqənləri müraciətidir, hikkədir, hırsıdır, barışmazdır. Sonda ona məndən uzaq dolan, qanım boynunda qalar - devo hökmün də var. Şair-publisist Əli Rza Xələfliya isə eşq olsun. Çünkü vərlığından gələn səsi dərin təs-süratla qolsa alıb. Əlsində "Dəli xəzan" in mahiyəti onun qeydlərindən dəha aydın görünür. Bəli, o, şeirin mahiyətini, möğzini özünməxsus qolsa və təfəkkür ilə çox gözəl açıb. Ruhumuzu qidalandıran duyğuları-na görə sizə minnətdarıq".

Təqəquddə olan pedaqoq Əzizə Quliyeva yazır: "Allah ömrünüzün bütün fəsiləllərini bahar etsin. Payızımız gəldi-gedor olsun. Sözünüzün rəngləri bahar çıxıklärı kimi çox əlvandır".

Gənədən yaşayan şair-publisist Sahib İbrahimlinin qeydləri də semimdir, oxucunu duygulandırır: "Hər iki gözəl şair qardaşının şeirlərini oxudum. Bəli, esse-məktub kimi yazılan qeydləri də şeir kimi qaradırm. Səmmi və orkanya deyilmiş hər iki fikir sahibinin yazılı-ri ruhunu qanadlandırdı. Təbiətdə insan arasında doğmaliq və bağlılıq bu poetik nümunələrdə son dərəcə mükəmməl və şairəna bir dillə ifadə olunmuşdu".

Müəllim Məruzə İbrahimovun qeydləri: "Hər iki müəllifin şeirlərini yüksək zövqlə oxudum. "Dostla məktub" da, "Dəli xəzan" da gəzəl idi. Yazılarda gözəl təsvir və ifadə vasitələri var".

Təqəquddə olan pedaqoq Balaxanım Ələsgərova: "Rafiq Musanın "Dəli xəzan" şeiri lap sarsıdicidir. Esse-məktub da, zənnimə, hər iki oxucunun ruhuna təsir etmək gücündədir. Mənşələrin dərin mana kəsb etməsi hər kəsi həyat, tale, insan haqqında düşüncələrə sövq edir".

Sədəqət Qabilqızının yazıqlarını da diqqətə almaq yerinə düşər: "Mən hər iki müəllifiñə həyat, taleyə oxşar münasibətini duydum. Zənnimə, hər iki müəllif həyatın gözəlliyini, yasurlığını tərənnümə edir. Hiss olunur ki, qoləma alılmış qeydlər oxucuda həyat eşqi duyğularını alovlandırmış gücündədir".

Müəllim Qüdrət Məmmədov: "Arzum budur ki, "Dəli xəzan" könüllərdən vaxtsız əşəsinsin. Çox istərdim ki, yaradıcılıqlarını yüksək qiymətləndirdiyim şairlər - Ə.R.Xələfli də, R.Musa da dəyərlər sözləri ilə qolbimizi oxşasın, könfüməzə xoş duyğular baxş etsin".

P.S. Şəhərləri təsadifü təqdim etmedim. Düşünürəm ki, indiki texnoloji zaman hələ də insanların sözdən zövq almaq istəyini axıracan məhv etməyib. Əlbəttə, texnoloji zamanla insan hissələri arasında bu gün də mübarizə gedir. Bu mübarizədə sözün qalib gələcəyinə inanmaq istərdim.